

Voorwoord predikant

Geliefde broers en zussen in Christus,

Deze week kwam ik persoonlijk niet aan toe om de meditaties te schrijven. Een enthousiast gemeentelid bood aan om ze dan te schrijven. Dus hierbij een aantal meditaties van andere hand.

In Christus verbonden,

Hartelijke groet, Eduard de Braak

Week 23 Maandag: Vertrouwen

Pinksteren vraagt om geduld en gehoorzaamheid. Hand. 1: 12-26

De Here Jezus is naar de hemel gegaan, maar beloofde zijn discipelen, zijn kerk, niet als wezen achter te laten. De Heilige Geest zou komen. Daarom bidt de groep apostelen met zo'n honderdtwintig personen om zijn komst. Want dan kunnen zij de opdracht uitvoeren, die zij van de Heiland hebben gekregen: alle volken over de verlossing vertellen en doorgeven wat ze van Jezus zelf geleerd hebben en ze dopen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. (Matt. 28: 19) Aan die missie kunnen ze maar niet op eigen houtje beginnen en denken dat ze deze 'klus' in eigen kracht kunnen klaren en regelen. Want daar is de HEER niet van gediend. Hij wil van ons, zijn kerk van het nieuwe testament, geen activisme, maar gehoorzaamheid en verwacht van ons dat we volledig vertrouwen op Hem. Hij is toch de Opdrachtgever?! De kerk is allereerst geen zaak van mensen, maar van onze Heer Jezus. Hij heeft zelf gehoorzaamheid geleerd en dat in zijn leven ook duidelijk laten zien. (Psalm 40: 7-9; Hebreëën 5: 8)

Voor ons niet eenvoudig, we zijn graag eigen baas over ons eigen leven en zijn liever niet afhankelijk. Moet je aan de leiband van de Heer lopen? Dan weet ik wel wat beters, toch? Handelingen 1 laat echter apostelen zien, die geduldig tien dagen bidden en wachten, zoals de Meester het zelf aangegeven heeft.

Toch zitten ze ook weer niet stil en kiezen ze onder leiding van Petrus iemand die de plaats van Judas moet gaan innemen. (Psalm 109: 8) Mattias wordt gekozen als twaalfde oor- en ooggetuige. Zo is de kerk van de twaalf stammen weer compleet vertegenwoordigd en goed op haar opdracht voorbereid en wacht ze tot de Vader en de Zoon de Heilige Geest zullen uitstorten. Dan kan het feest beginnen!

Vertrouwen wij ook zo vast op de Heer Jezus en willen we ook gehoorzaam luisteren naar wat Hij in zijn Woord tegen ons zegt?

Als we kijken naar ons gebedsleven, bidden jij en ik dan met net zoveel overgave om de wederkomst van onze Heiland?

Dinsdag: Geweldige, geweldloze tekenen.

Pinksteren: het evangelie gaat wereldwijd. (Hand. 2:1- 13)

Dan op de Pinksterdag gebeurt het grote wonder. De aandacht wordt die dag niet gericht op de tempel, maar op het huis verderop in de stad, waar de apostelen bij elkaar zijn. Soms vraag je je wel eens af: Wat betekent Pinksteren nou precies voor mij? Het is goed om daarbij bij stil te staan. Het is allereerst iets speciaals voor de christenen, maar zeker ook goed nieuws voor de hele wereld, dus voor alle mensen. Mooi dat we dan het verslag van Lucas hebben, zodat we het kunnen nalezen en doorvertellen wat er toen gebeurd is en welke geweldige dingen er hebben plaatsgevonden.

De almachtige God komt de wereld in bezit nemen: niet door kracht of door geweld, maar door Zijn Heilige Geest. (Zach. 4: 6)

Geen geweld? Nee, niet zoals toen de HEER neerdaalde op de trillende en bevende berg Sinaï. Een oorverdovend onweer. (Exodus 19: 16-20) De Israëlieten schrokken zich te pletter.

Maar met Pinksteren toch soortgelijke tekenen; die geweldige luidruchtige windvlaag, maar tegelijkertijd is er geen wind te voelen. 'Vuurtongen' boven hun hoofden, maar er zijn geen verbrandings- en verschroeiingsverschijnselen. De Geest, die wordt uitgestort op het hele volk, is de Geest van vrede en veiligheid.

Wat een feest dat de Geest zo is uitgestort op zijn kerk en in ons leven. Hij neemt in Jeruzalem de taalbarrière weg, en zet de Babylonische spraakverwarring tijdelijk op een zijspoor. Iedereen verstaat de blijde boodschap in zijn eigen taal. Het evangelie gaat wereldwijd! Het begint in Jeruzalem, en gaat dan via Judea en Samaria tot de uiteinden van de aarde, Het is de enthousiaste, geestdriftige start van de vervulling van de derde belofte aan Abraham, de vader van alle gelovigen. "In jou zullen alle volken van de aarde gezegend worden." (Genesis 12 : 3b)

Ben je elke dag dankbaar voor die verlossing en prijs je Vader, Zoon en Geest dat ze zo van ons houden en ons willen redden door hun indrukwekkende plan?

Woensdag: Wat een beloften! (1 Cor. 15: 35-49) Doopformulier

Wat een feest dat de Geest na tien dagen wordt uitgestort. Nu leren we Christus' Geest, de derde persoon van de Drieënige God pas echt goed kennen. Ja, Hij wordt in het oude testament al wel genoemd, bv. direct al bij de schepping. "De aarde nu was woest en leeg en Gods Geest zweefde over de wateren." Dat zweven heeft met 'uitbroeden' te maken. Vader, Zoon en Geest staan aan het begin van de schepping en overleggen samen, hoe het er allemaal uit komt te zien. Ze gaan een prachtige wereld scheppen. En die komt er. Maar wat loopt het door de hoogmoed en hebzucht van de mens verkeerd af. De nog maar net geschapen mens krijgt een vrije wil om te kiezen, maar kiest helaas het kwade. Niet voor het gebod van God, maar voor het nepnieuws van de satan. Sindsdien kan de mens niet meer uit zichzelf het goede kiezen. De eerste mens (Adam) is uit de aarde, hij is aards, stoffelijk en niet geestelijk. De Here Jezus legt het zelf uit; "Die van boven komt, is boven allen ; wie uit de aarde is, is uit de aarde en spreekt uit de aarde. (Joh. 3 ; 31-36) Daarom moet Hij, de tweede Adam als geestelijk mens komen. "De tweede mens is uit de hemel." (1 Cor. 15: 47b). Jezus doop in de Jordaan is heel bijzonder. Hij is (verwekt) door de Heilige Geest en geboren uit de maagd Maria. Nadat Hij onder water is geweest en weer Hij boven komt, daalt de Geest op Hem neer. De Messias wordt 'gezalfd'. De tweede, geestelijke mens gaat de problemen in de wereld, die door de eerste mens in het ongeluk gestort is, letterlijk te lijf, en brengt ons daardoor verlossing en bevrijding door zijn offer op Golgotha. Na de opstanding klinkt daarom het doop- en zendingsbevel. Onze Vader verbindt Zich voor eeuwig met ons en neemt ons aan als kinderen en erfgenamen. We delen dus in de erfenis. Hij voorziet ons van al het goede en laat als ons iets kwaads overkomt dat uiteindelijk in ons voordeel werken. Jezus Christus, onze Verlosser wast en reinigt ons van al onze zonden door zijn bloed. Hij is ons Hoofd en zo vormen wij een eenheid met Hem of we nu leven of sterven. Daarmee zijn we bevrijd van zonden en worden we vrijgesproken en rekent de Vader ons als rechtvaardige mensen. Christus' Heilige Geest garandeert ons dat Hij in ons wil wonen en belooft ons dat we levende leden van Christus worden (heiligmaking) Wat een beloften: Vader, Zoon en Geest maken die waar!

Waaruit merk je dat je blij bent met je doop? Hoe geeft jouw doop jou houvast?

Donderdag: Attentie: 'HC Z23+Z24→Niet los verkrijgbaar!' (Romeinen 8)

Dat je verlost bent en heilig moet leven moeten hand in hand gaan.

Voor hoeveel procent ben je verantwoordelijk voor je verlossing? Moet je zelf veel doen, of denk je; het komt wel goed? Daarover straks. Even een uitstapje. Vroeger werd elke zondagmiddag een leerdienst te houden, waarbij het leerboekje van de kerk 'De Heidelbergse Catechismus' (HC) centraal stond. In '52 zondagen' werd veel goed nieuws over onze Heiland verteld, terwijl een realistisch blik op wie wij als mensen zijn, niet ontbrak. Ook hoorden we in die diensten welke goede oplossingsrichting voor een veilige toekomst door God was bedacht: Vertrouw je toe aan de Heiland Jezus Christus. Het regelmatig lezen in dit boekje is dus nog steeds aan te bevelen, om bv. ook de tekstverwijzingen eens na te lezen en hopelijk raak je ook, of blijf je onder de indruk van die geweldige verlossing die de Heer Jezus, onze Heiland voor ons verzorgd heeft. Ook voor die andere vijf boekjes, die belijdenisgeschriften, die we als kerk hebben zou ik reclame willen maken. Niet altijd makkelijk te lezen, maar wel ter lering en verlossend vermaak. De HC is geen 'origineel' boek te noemen, want de inhoud is 'overgeschreven' uit de Bijbel, Gods Woord. En dat is maar goed ook, want de Bijbel zelf heeft altijd het laatste woord. In de tijd van de Reformatie stelden Zacharias Ursinus en Caspar Olevianus dit leerboekje samen voor de jeugd, maar ook ouderen kunnen er nog steeds heel veel van leren. In de HC wordt gewerkt vanuit Zondag 1 'De enige Troost' (Ons houvast). We zijn het eigendom van onze Heiland Jezus Christus. Vervolgens lezen we hoe beroerd het er met ons voor staat door onze eigen schuld. Maar uit die ellende is verlossing mogelijk (rechtvaardiging). Maar dat vraagt tenslotte ook om een dankbare antwoord op die verlossing (heiliging). Het werk van de Heilige Geest, die alles geschapen heeft, is daarbij van het grootste belang. Hij moet beslag op ons leggen en als we een van geest met Hem zijn en zal Hij ons ook her-scheppen. Kortom; Hij garandeert ons de vrijspraak (de rechtvaardiging) en de heiliging. (Vgl de doop.) Hij vraagt om geloof en om een heilig leven. Daarom stelt Hij ons zelf voor de volle 100 % verantwoordelijk. Geloven kan niet zonder goede werken van dankbaarheid. (Jacobus 2: 14-26; Zondag 24, vr. en antw. 64)

Waar zien we in jouw leven dat je echt in God wilt geloven en waaruit blijkt in je leven dat je eerlijk naar Zijn wil wilt leven?

Vrijdag: De vruchten van de Geest (1 Cor. 15: 50-58; Galaten 5 ; 13-26)

Heilig voor de Heer leven is erg belangrijk. Ik denk dat iedereen dat best wel moeilijk vindt. Ik vind het haast makkelijker te geloven dat je vrijgesproken wordt. Je moet jezelf dus steeds toetsen. Blijkt uit mijn doen en laten, mijn gesprekken, mijn oordelen, het omgaan met en omzien naar anderen dat ik een kind van God ben. Hoe dankbaar ben ik eigenlijk? En schiet ik niet vaak en veel te kort? Aan de vruchten herken je de boom, is een duidelijke uitdrukking. Aan een wijnstok zoek je geen vijgen. Je leven moet in overeenstemming zijn met wat je gelooft. Maar hoe weet je wat je moet doen? Denk dan eens aan psalm 1: 'Gefeliciteerd als je geen slechte dingen doet en geen kwade wegen gaat. Maar de wet van de HEER het belangrijkste vindt.' Onze Heiland heeft die wet volledig vervuld. 'Ik hou ervan om uw goede wet te houden en uit te voeren en het van de daken te roepen, hoe goed uw leefregels zijn.' (Psalm 119) Hij heeft steeds aan zijn Vader gevraagd: 'Wat moet ik doen, zodat ik volledig uw wil eerbiedig? Zelfs in de hof van Gethsemané, waar Hij het bijtje er echt bij neer had kunnen en mogen gooien, bad Hij nog: "Uw wil ga ik uitvoeren, ook al kost Mij dat vreselijke pijn en zelfs mijn leven." Totale opoffering, omdat Vader de wereld zo lief had, dat Hij zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar voor ons allen overgegeven heeft. Wat een liefde van onze Vader en zijn Zoon en de Heilige Geest. En wat vragen ze nu: 'Heb ons lief, omdat we je verlossen. De Here leert ons in Coll.2:3 dat we de goede dingen moeten bedenken en dat zijn niet de dingen die op de aarde zijn. Als je de verlossing ontvangt en aanvaardt, moet je ook ernst maken met hoe je leeft. "Maak je uitverkiezing vast", zegt Paulus. En in 1 Cor 2 ; 13 zegt hij dat we het "geestelijk met het geestelijke moeten vergelijken." Heel duidelijk spreekt hij in Galaten 5 wat we wel en niet moeten doen. Lelijke dingen nalaten en vooraan staan in goede werken. Goede vertegenwoordigers van ons Hoofd zijn: leesbare brieven van Christus in woord en heilig leven In deze periode van Pinksteren tot de wederkomst is het 'geloof, hoop en liefde.' We mogen van hem getuigen en profeteren. Als Hij terug is, is geloven aanschouwen geworden; en is waarop we gehoopt hebben, werkelijkheid geworden. Dan hoeven we niet meer te profeteren, want die zal verstommen. Maar de liefde blijft tot in eeuwigheid. (1 Cor.13)

Wat zou je n.a.v, deze meditatie aan de Here God willen vragen?

Zaterdag: Van ruilen komt.... lachen. De vrolijke ruil!

Want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid tot in eeuwigheid. Amen
(Psalm 126; Openbaring 21)

Heb je wel eens iets geruild? Vast wel. Iedereen kent ook wel het verhaal van twee ruziënde kinderen, die wat geruild hebben. Dan zeggen we altijd: van ruilen komt huilen. Bij ons soort mensen is dat zo, bij Jezus Christus niet. Maar daarover straks. De week voor Pinksteren hebben we stilgestaan bij het gebed. En nu, een week later sluiten we feestelijk af met de lofverheffing uit het 'Onze Vader'. Want de Geest, die elk jaar het "gelaat van de aard-bodem vernieuwt" (lente, Psalm 104: 30), werkt toe naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Dan zal de bruiloft van het Lam gevierd worden. Daarom kan Hij met de Zoon en de Vader niet genoeg geprezen worden door ons.

Het Koninkrijk, dat niet van deze wereld is, is van God de Vader. Hij is de grote Schepper. "Want Hij sprak en het was er, Hij gebod en het stond er." (Psalm 33: 9) Wie twijfelt eraan dat de HERE almachtig is? En zo Vader, zo Zoon.

Want het koninkrijk is ook van Jezus Christus. Hij die alle macht en kracht gekregen heeft van zijn Vader, omdat Hij in zijn grote liefde Zich opgeofferd heeft voor ons. (Hebr.9: 28) Heerlijk voer Hij naar de hemel en besteeg daar de troon en ging zitten aan Gods rechterhand, de Ben-Jamin, de Priester-Koning (zoals Melchizedek). (Psalm 2; Psalm 110; Hebr.4: 14-9: 28)

Terwijl wij hier vaak nog in het dode dal zitten en smachtend wachten op de totale verlossing (Psalm 63: 1,2), is Hij druk bezig om voor ons een plaats klaar te maken: het nieuwe Jeruzalem. Daar hoort een koninkrijk van priesters bij, zoals Petrus aangeeft: "Jullie zijn een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, en heilige natie, een volk waarvan God Koning is, om de grote daden te verkondigen van Hem die u uit de duisternis groepen heeft tot zijn wonderbaar licht: u, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk, eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen. (1 Petrus 2:9,10)

En het koninkrijk is van de Heilige Geest, die Here is en levend maakt. (Geloofsbelijdenis van Nicea). Hij is onze Herschepper. Dus prijs onze God. Want wat een blij vooruitzicht (Psalm 17). We gaan een rijke toekomst tegemoet! Pinksteren is de start van een wereldwijd offensief om natuurlijke mensen op te roepen hun armelijk staat in te ruilen voor een geestelijke erfenis. "De vrolijke ruil", zei Luther eens. Het Koninkrijk der hemelen breekt baan. Want onze Vredevorst, die nu alles regeert, komt terug en zal alle dingen nieuw maken. (Openb. 21: 5) Kijken we uit daarnaar uit en roepen we anderen op om daar ook naar uit te kijken? "Kom Here Jezus, kom haastig!"